

ΤΟ ΤΕΝΕΚΕΔΕΚΙΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Θεσσαλονίκη, Σεπτέμβρης 1923, παιδιά ξυπόλητα, με μπαλωμένα ρούχα που μοσχοβολούν όμως από το άρωμα του σαπουνιού, χτενισμένα μαλλιά πιασμένα αλογοουρά, κουρεμένα κεφαλάκια και πλατιά χαμόγελα κάνουν την εμφάνισή τους ανάμεσα στους καλογουλισμένους τενεκέδες και προμηνύουν την έναρξη της σχολικής χρονιάς !

Καλά και οι τενεκέδες ; Πως βρέθηκαν εκεί ; ...

Στην προκυμαία τής Σμύρνης άνδρες, γυναίκες και παιδιά ο ένας πάνω στον άλλο και πίσω τους πυκνές φωτιές που μαρτυρούν το μέγεθος τής καταστροφής που μαρτυρούν αδιάψευστα ότι το βιός των Ελλήνων έχει χαθεί.

Κάποιοι τυχεροί καταφέρνουν να επιβιαστούν σε καΐκια, κάποιοι όχι !

Ομάδες προσφύγων που φτάνουν στην Θεσσαλονίκη.

Πρόσωπα σκυφτά, μελαγχολικά, σκαμμένα από τον ανείπωτο πόνο, πρόσωπα που γέρασαν σε μια στιγμή που έχασαν ότι είχαν και δεν είχαν από υλικά αγαθά. Που όπως, όμως αποδείχθηκε, δεν είχαν χάσει τίποτα από την ψυχική δύναμη που τους βοήθησε να επιβιώσουν.

Μια ψυχική δύναμη ένα ένστικτο αυτοσυντήρησης που τους βοηθούσε να επιβιώνουν καθημερινά. Αυτή η εσωτερική δύναμη τους προέτρεπε να χτίσουν ένα σχολείο για τα παιδιά τους.

Ένα σχολείο που θα στεγάσει την ελπίδα, ένα σχολείο που θα μάθει στα παιδιά τους γράμματα και θα τα βοηθήσει να ξεφύγουν από την φτώχεια, που θα τα κάνει χρήσιμους ανθρώπους στην ζωή.

Οι εποχές δύσκολες και απαιτητικές. Πού να βρεθούν χρήματα για υλικά ;

Πού να βρεθεί χώρος για να χτιστεί το σχολείο. Και όμως όλα αντιμετωπίστηκαν. Το σχολείο θα χτιζόταν στην αυλή του ορφανοτροφείου « **Μέγας Αλέξανδρος** » και το υλικό από το οποίο θα φτιαχνόταν τενεκέδες. Έτσι το σχολείο ονομάστηκε Τενεκεδένιο, ένα επίθετο που το χαρακτηρίζει ως τις μέρες μας.

Τα προβλήματα πολλά. Οι λαμαρίνες το χειμώνα παγώνουν και το καλοκαίρι θερμαίνονται υπερβολικά. Οι γονείς τα ξέρουν αυτά και προσπαθούν να βελτιώσουν την κατάσταση. Όμως το ευτύχημα είναι ότι υπάρχει αυτό το σχολείο.

Τα παιδιά εκεί μορφώνονται, μαθαίνουν τα γράμματα, τους αριθμούς.

Ξεφυλλίζοντας τις σελίδες του βιβλίου « Το Τενεκεδένιο Σχολείο Τής Θεσσαλονίκης » της κας Ελένης Τζιούτζια, ξεδιπλώνονται οι μεγάλοι σταθμοί στην ιστορία του τενεκεδένιου σχολείου.

1936. Το σχολείο μεταφέρεται έξω από τον αύλειο χώρο του ορφανοτροφείου.

Με την βοήθεια τού Διευθυντή τής Σχολικής Εφορείας και των γονιών χτίστηκε το 24ο όπως τότε ονομαζόταν το 21.

1940-1944. Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος. Επιστράτευση και το σχολείο κλείνει.

1978. Το τενεκεδένιο καταρρέει λόγω του μεγάλου σεισμού που έπληξε την Θεσσαλονίκη. Στήνεται προκατασκευασμένο κτίριο όπου στεγάζεται το Τενεκεδένιο Σχολείο με την ονομασία « 21ο Δημοτικό Σχολείο Θεσσαλονίκης ».

2001. Το σχολείο μεταφέρεται σε καινούργιο κτίριο στην συμβολή των οδών Τσέλιου και Τσιαπάνου στην Τούμπα.

2003. Η σύζυγος τού πρώην δημάρχου τής Θεσσαλονίκης Θεοχάρη Μαναβή, κυρία Μαρία Νιτσιώτα - Μαναβή, η οποία και συνεχίζει το έργο προσφοράς τού συζύγου της ανέλαβε το οικονομικό κόστος της δημιουργίας του 2ου Εκπαιδευτικού-Πολιτιστικού Κέντρου στο 21ο Δημοτικό Σχολείο στην Άνω Τούμπα.

Περιλαμβάνει αίθουσα προβολών, βιβλιοθήκη- αναγνωστήριο, τραπεζαρία για τους μαθητές του ολοήμερου, αίθουσα χορού, και αίθουσα υπολογιστών.

Με απόφαση τού Υπουργείου Παιδείας, το σχολείο ονομάστηκε προς τιμήν τους « 21ο Δημοτικό Σχολείο Θεσσαλονίκης Θεοχάρη και Μαρίας Μαναβή ».

Εμείς σήμερα καλούμαστε να συνεχίσουμε το έργο όλων αυτών των ανθρώπων που πέρασαν από αυτό το σχολείο και το τίμησαν είτε από την θέση των εκπαιδευτικών είτε από την θέση των μαθητών. Βαριά πολιτιστική κληρονομιά και δύσκολο έργο.

Τώρα που μάθαμε έστω και ένα μικρό κομμάτι από την ιστορία τού σχολείου μας πρέπει να στηριχτούμε στην παράδοση για να συνεχίσουμε να προσφέρουμε στην κοινωνία ανθρώπους ελεύθερους, δυνατούς, με όπλα τους την γνώση, να αντιμετωπίσουν τις κρίσεις που κρύβονται μέσα στην πολύπλοκη κοινωνία μας!

Θεσσαλονίκη : Καβγάς για τον « Μέγα Αλέξανδρο »

ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΕΥΤΥΧΙΑ ΒΑΤΑΛΗ

Σε « αντιπαράθεση » φαίνεται ότι έρχονται για ένα ακόμη θέμα ο δήμος Θεσσαλονίκης με την Ιερά Μητρόπολη Θεσσαλονίκης. Αυτήν την φορά, μήλον της Έριδος έγινε το παλιό ορφανοτροφείο « Μέγας Αλέξανδρος » στην Τούμπα, επί της οδού Γρηγορίου Λαμπράκη, που εξακολουθεί να βρίσκεται υπό κατάληψη. Παρά την διεκδίκησή του και από τους δύο φορείς, το αρμόδιο υπουργείο Υγείας αποφάσισε να το παραχωρήσει τελικώς στην ιερά μητρόπολη.

«Είναι απαράδεκτο σε περιόδους τέτοιας κρίσης, κατά τις οποίες πρέπει να διασφαλίζεται το δημόσιο συμφέρον και να γίνονται έργα κοινωνικής πολιτικής από το δήμο που εκ φράζει την πλειοψηφία των πολιτών, η Εκκλησία να προσπαθεί με πολλούς τρόπους να προσθέσει στο ήδη μεγάλο της απόθεμα κι άλλα ακίνητα.

Αυτό έγινε στην περίπτωση του παλιού ορφανοτροφείου, για το οποίο η Εκκλησία προχώρησε με την διαδικασία του κατεπείγοντος και με μεθοδευμένες κινήσεις. Θα πρέπει να καταγγείλω και την θέση του υπουργού, που ενώ έχει στα χέρια του και ανάλογο αίτημα του δήμου Θεσσαλονίκης, προτίμησε την Ιερά Μητρόπολη Θεσσαλονίκης από το δήμο », δηλώνει στα « Εν Δήμω » ο αντιδήμαρχος Αστικού Σχεδιασμού, Πολεοδομίας και Δικτύων, Ανδρέας Κουράκης.

Το παλιό ορφανοτροφείο «Μέγας Αλέξανδρος » βρίσκεται στην Ανω Τούμπα μεταξύ των οδών Ολυμπίας, Γρ. Λαμπράκη και Πausιλύπου και είναι ιδιοκτησίας του υπουργείου Υγείας. Εδώ και πολλά χρόνια έχει εγκαταλειφθεί και από το 2006 έως σήμερα τελεί υπό κατάληψη με το σύνθημα « να δώσουμε ζωή στα άδεια σπίτια », χωρίς να δημιουργείται το οποιοδήποτε πρόβλημα για τους περιοίκους, όπως επισημαίνουν εκπρόσωποι της Δ' δημοτικής κοινότητας.

Με απόφαση του υπουργού Υγείας, το Δεκέμβριο του 2011, το κτίριο αυτό, έκτασης περίπου 2.100 τ.μ., παραχωρείται στην Ιερά Μητρόπολη Θεσσαλονίκης για την δημιουργία ιδρύματος περίθαλψης χρόνιων πασχόντων. Προϋπόθεση είναι το κτίριο καθώς και το παρεκκλήσι που λειτουργεί εκεί να επισκευαστούν με δαπάνες της μητρόπολης, ώστε να αποκτήσουν στατική επάρκεια. Παράλληλα, όπως αναφέρεται στην απόφαση, « με επιμέλεια της ιεράς μητρόπολης θα πρέπει να εκκενωθεί το κτίριο από τους οποιουδήποτε το έχουν καταλάβει αυθαιρέτως ».

Όπως μαρτυρά η σχετική αλληλογραφία μεταξύ δήμου Θεσσαλονίκης και Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας-Θράκης, η πρόθεση του υπουργείου να δοθεί το κτίριο στη μητρόπολη είχε γνωστοποιηθεί από τον Ιούνιο του 2011, πρόθεση που δεν άλλαξε παρά το σχετικό αίτημα του δήμου (και συγκεκριμένα της Δ' δημοτικής κοινότητας) να του παραχωρηθεί το κτίριο, ώστε να εγκατασταθεί εκεί ο Οργανισμός Βρεφονηπιακής, Παιδικής, Οικογενειακής Μέριμνας ή άλλος οργανισμός που ασκεί κοινωνική πολιτική.